

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

Priscianus

[Venedig], 15. Dez. 1481

Commentarium Rufini de metris comicis

[urn:nbn:de:bsz:31-324175](#)

tiū propter huiusmodi uersus pindaricos dixisse in quarto **Carmenū**.
Quum per audaces noua dithyrambos
Verba deuoluī numerisq; fertur
Lege solutus.

Anacreon teste Heliodoro. **G.** Hic iambus quartum spondeū habet quum palimbaces. quum in aliis iambis eiudem fabula recta est obseruatione metrorum usus hos tamen posuit in fine habētes spōdeos **In principio enim trochaū posuit quem mutans Sophocles teste se leuco protert quādam contra legem metrorum sicut hi quocq; iam/ bus a trochao incipit.**

Simonides & Alcmeon in iambico teste Heliodoro nō solum in fine ponunt spōdeum: sed etiam in aliis locis. Simonides in epartemy/ sionauimachia in dimetro catalepticō. **G.**

In secundo loco spōdeum posuit. Alcmeon autem in prima catalēpticū trimet̄; fecit habēte in quarto loco mō iambū mō spōdeū sic. **G.** In quarto loco spōdeum habet similiter.

Quarto loco spōdeū posuit: nā producitur teste Heliodoro qui ait Simonidem hoc frequenter facere. Idem ostendit Pindarum etiam trisyllabos in fine uerſus posuisse. **G.**

Ecce in hoc iābo in fine tribrachiū posuit qui nec cōcathēatus esse pōt cū cōsequente quippe i cōsonante desinens. Similiter bacchilides. **G.** Hic quoq; iambicus in fine tribrachum habuit. Hippōn autē et ostēdit Heliodorus iambos & choriambos confuse p̄culisti: nā primus spōdeus est. Ephestion quoq; metricus ostendit Comicum epioncum spōdeos paribus locis habentem iambicatum. i: coniugationem: ut est apud eupolim in fabula quā dicitur.

Hi omnes locis paribus spōdeos habent.

Cōmentarium Rusini de metris comicis icipit.

Vātius in cōmentario Terentii de fabula hec ē **Comoedia** sic dicit: Cōcinnna argumento: cōsuetudie cōgrua utilis sen tētiis grata salib⁹; apta metro: & postea sic. Vteres & si usi ipsi quoq; in metris negligentius iābici uerſus dūtaxat in secundo & quarto loco. tamē a Terentio uincunt resolutiōe huius metri quātū pōt cōmiuti ad imaginē p̄st oratiōis. Asp̄i cōmentario Terentii sic.

Hosce uerſus agere cōpisset.

Ita ne patris ais aduentum ueritum hinc abisse domum.

nn iiij.

Et deinceps quæ sequuntur quadrati. Dionedes sic.
Septenarium uersum Varro fieri dicit hoc modo quum ad iambum
triyllabus pes additur; & sit tale
Quid immerentibus noces? quid inuides amicis
Similiter in Terentio uerlus est.
Nam si remittant quipiam philomenat colores
Et in Plauto sape tales reperiuntur
Varro de lingua latina ad Marcellū sic. Quare in huiusmōi locisponi
eporter nota ī trāuersū iter syllabas frequētius ad extremū uersum.
Scenarium & similes. Si pro longa bīcūm habebunt. ut in hoc
Amicus lummus meus & popularis geta. Catilius sic.
Septenarium uerlum fieri dicit Varo hoc modo quum ad iambum
triyllabus pes additur ut praeatum est.
Basilius ad Neronem de iambico sic dicit
Iambicus autem quum pedes etiā dactylici genbris affutmat. desinit
iābicus uideti: nisi percussioē ita imoderaueris. ut quū pedē suppo-
dis iābicum scribas. Ideoq; illa loca percussionis non recipiunt aliū q-
ianē & ei partē tribrahū: aut si alterius exhibuerint metri specie
quod dico exemplo faciam illustrius. In cunacho in præsenti statim
in prima pagina: hic uersus trimetru.
Exclusit: reuocat: redeam: non hinc me obsecret:
Ponam dubium secundo loco pedem: propius accedam
Heros atrides cælitum testor fidem. Varro in. vii.
Clausulas quoq; primum appellatas dicunt q; clauderent sententiā.
ut apud Actūm. An hæc iam obliti sunt phryges?
Non unq ab his initium sit. apud Cacilium
Dii boni quid hoc? Apud Terentium.
Discrutor animi Idē Varro in eodem libro vii de lingua
latina ad Marcellum sic dicit. Aut in extremum scenariū totidem se-
mipedibus adiectis fiat comicus quadratus ut hic
Heri aliquot adolescentuli coimus in piraceo
Trimetros uersus iambicos Terētii. & Plauti & cateros comicorum
M. Tul. dicit & nominat. Quintilianus etiā trimetros scenarios no-
minavit. Et flauius caper in artibus suis trimetros uersus iābicos Te-
rentii Scenarios appellauit. Quātū autem ad uersum cōicū spectat
ut paululū euagemur. Scio plurimos affirmare terētianas uel maxie
fabulas metrū ac disciplinā græcas & comediarum nō custodisse id est

quas Menander philemon diphilus & cæteri ediderūt. **N**ostri enim
in modū laudis rhythmis: scū metris: ueteris comed: & scriptores se
qui maluerūt. i. **E**upolim: **C**ratinum: **A**rיסטophanē. **P**rologos itaq; &
primarū scænae: actus trimetris cōpræhenderūt. **D**einde lōgissimos. i.
tetrametros subdiderūt. qui appellant quadrati. postea i frequentibus
uariauerūt: mō enī trimetros: mō addito quadrāte uel semisse posue-
rūt. i. semipede adiecto: uel itegro pede iābo: uel sesquipede: hanc per
medios actus: uarie rursus in exitu fabulae quadratos quales dixius
in secunda scæna locauerunt. **S**ed idē quadrati legitimū quū. xvi.
syllabis iuxta ius p̄prium cōstare debent. plerūq; iuēniūtur. xx. aut
amplius syllabas: hinc existimant metrū nō tenuisse: nec sua lege cō/
posuisse. **Q**uod uero ad clausulas. i. minuscula cola ptinet quot gene-
ra uersuum sunt: totidē metra pro clausulis ponī possunt: & solent in
canticis magis q̄ deuerbiis qua ex trimetro magis subsistunt colloca-
ri: & præcipue apud **P**lautum & **N**euiū & **A**franiū. **N**

am ex omnibus mēbris uersuum colis ab his separatis licēter usi repiūt in
clausulis. **I**dē **V**ictorinus i alio loco de iābo sic dicit. **I**mprobat autē
apd **T**ragicos uersus ex dibus iābis cōpositus nā quo sit aprior & par-
tragicat dignitati iterponūt frequentius locis dūtaxat iparibus pedū
dactylog moras & spondeū. **S**imiliter apud comicos laxius spaciū ē
datum: nā & illi loca qua p̄prie debent iābis spōdeis occupant dacty-
loq; & anapæsto locis adaq; disparibus. **I**ta dū quotidianum se mo-
nē imitari nitunt metra uitiant studio nō imperitia. quod frequentius
apud nostros q̄ apud grācos iuenies. **G**enera aut iambici metri sunt
duo. nam ex iis alia integra: alia clauda. qua scazonta seu coriamba
uocant sunt. quorum differētiā penultima uersus syllaba demon-
strabit. **N**am si breuis contigerit erit rectum & integrū iambicū ita. i
Vigoris adde concitum celerem pedem
Sin uero longa de lumbe: & claudum ut est
Nouitate ductus non est inscius legis.
Le longa qua penultima reperitur metrū corrumpit. huius repertor
hipponax. **N**am pro iambo inductis trochæis contra legem trimetri
iambici metrum innouauit quod adaque ex spondeo contingit.
Versus rusini grāmatici de metris **T**erētii & **P**lauti & aliorum.
Agnouit metrum: seruatq; **T**erentius artem
Nam prologus trimetro didicit componere uersu
Scænarūq; actus primos pede claudit codem

Poeta qnū primum animum ad scribendum appulit
Id sibi negocii credidit solum dari
Populo ut placent quas fecisset fabulas
Vos istae intro auferre: abite **Sofia**
Adesum paucis te uolo. **Dictum puta**
Tetrametro sequitur quem sinxerat ille boistus.

Quales sunt isti uerius.

Mirabor hoc si sic habitet: & heri semper lenitas.
Qui post hunc sequitur dimeret est, i.e. quattuor
simplices pedes habet.
Verebar quorsum euaderet
Item tetrametri similes hi de iambo
Enim uero dauer nihil segniciæ: neq; socordiæ
Trochaicum archilochicum unde fieri dicunt metrum
Creticon archilochus supra caput addit iambum.

Quales sunt isti

Dii boni: boni quid porto?
Sed ubi inueniam pamphylum
Latus est nescio quid.
Nihil est: nōdum hac rescivit mala.

De iambo hippo næctico.

Vltimus amphibracus uelocem claudit iambum
Aut bacchus erit finis discrimine nullo
Vtitur hippo næxus hoc metro saepius auctor.

Quales sunt hi uersus?

Ne forte imprudens faciam quod nolim: sc̄ens cauebo
Nam si remittant quippiam philomenæ dolores
Legitimum interdum sub sc̄enæ ponit iambum
Obsequium atonicos ueritas odium parit
Vtitur his Plautus metris & mille poetæ
De pedibus quibus hac consistunt metra notabis
Dactylus ut spondeus inest uel cursor iambus
Aut anapaëstus erit positi discrimine nullo
Partibus in quinis nam post celer extat iambus
Pyrrychius uecitus finem concludere possit
Exclusit: reuocat redeam: non si me obsecrat:
Quod pleriq; omnes faciunt adolescentuli

De nomine uero talium uersuum siue metrorum

Graecus pamphænota solet memorare poeta

Immanifesta uocant: haec carmina uoce latini

Hunc trimetrum ueteres graui cognomine dicunt

Quod pedibus iunctis hunc scandere saepe solebant

Ponitur aut scazon spondeum finis habebit

Quale sunt isti.

Nec fonte labra proliu caballino

Nec in bicipiti somnia se parnaso.

De metris comicis.

Tetrametros trimetrosq; capit comedie uersus

Tetrametrum primus fertur posuisse boistus

Creticon archilochus trimetros superaddidit ingens

Amphibrachum trimetro hippoanax supponit iambo

Fulserat hac plautus: pulcherq; terentius arte.

Terentianus de iambis fabulari sic dicit

Culpatur autem uersus in tragediis & rarus intrat & iambis omnibus ut ille contra qui secundo ex talibus. Spondeon autem que com-

parem recipito. Sed qui pedestres fabulas locco premunt. Ut quae lo-

quutur sumpta de uita putes uitiant iambum tractibus spondaicis.

Et in secundo ut ceteris aequae locis fidelicq; fictis dum pcurrant fabulis in metra peccant arte non inscitia: ne sit sonora uerba consuetudinis paululūq; rursus a solutis differant. Magis ista nostri: nam tere græcis tenax cura est iambi uel nouellæ comicis: uel qui in uetus praeluent comedie.

Idem Terentianus.

Aristophanes ingens emicat solertia

Qui saepe metris multiformibus nouis

Archilochon arte est æmulatus. Musica

Sisenna in commentario penuli plautinæ fabulae sic.

Halonium ponit dicunt domini & producenda syllaba

Metri causa exigit iambus.

Scaurus in commentario plauti in pseudulo sic dicit.

Scaurus in eadem fabula sic.

Nunc iam tam diuisit in duas syllabas metri causa

Sisenna in rudente sic.

Fuit extracta prima syllaba metri causa

Meminit autem uersus eius Herodotus quem applicat

Et hactenus de Catalecticō trimetro dictum

De octometro boisto idem sic dicit

Octometrum catalecticum quod appellatur coistum

Boistus iste zyzyao ioui repertor carminis nā primus uersum octo/
no pede deo dicauit.

Firmianus ad pbū de metris comediat⁹ sic dicit. Nā quod de metris
comēdiarū requisti & ego scio plurimos existimare Terētianas uel
maxie fabulas metrū nō h̄e comēdiæ græcæ. i. Menātri⁹ Philēonis
diphili qui trimetris uerſibus ostāt. Noſtri enī ueteres comēdiæ ſcri
ptores i modulādis fabulis ſequi maluerūt Eupolim. Cratinū. Aristo
phanē ut prafatū ē. Mēſurā cē i fabulis hoc ē metrū Terētii & Plau
ti ac cæteri & dicūt; hi Cicero. Scaurus. Firmiāus. Varro. Victorius
Cælius Bassus. Terētiāus. Cælius. Siscena. Diomedes. Albius. Qui
tiliāus. Solipater. Carilius. Helenus. Aſp. Flauiaus. Caper. Arūtius
Probus. Plinius. Euāchius. Sacerdos; qd etiā docuit Donatus. Iuba.

Hac ego rufinus elegi mente benigna

Discipulisq; dedi munera pulchra libens.

Verſus rutini uiri clarissimi de lſaturis; de ɔpōtōe & metris oratō;

Muligenæ numeros uates & metra ſequuntur

Orator numeros. hac illi maxima uirtus:

Ne uagus errando laudandam neſciat artem.

Rhetoras ausonios & graios dactylus armat:

Dactylus armauit Ciceronem. armauit iambus.

Spondeusq; grauis: numeroq; aptissime pœon.

Temporibusq; pares: quis & lyllaba creſcat

Continuos fugito multos fit uerſus eisdem:

Optamus orātor ſequitur ratione pœtas.

Cognatus uirtute ſua: metrumq; recuſans

Hic quoq; uult numeris uoces: frenare uagantis.

Item ſic

Doctus Aristoteles pœonem laudat utrūq;

A longa incipiens primordia pulchra locabit

A ſpice uerſus ut eſt contrariuſ ille supremus

Tullius hunc laudat. cui ſit penultima longa

Esse trochatus adest: uideatur tertius ille
Quem potona uocat musis deuota uetus
Hic membris melior nostris cui terita longa.

Versus eiusdem de numeris & pedibus orator.
Rhetoricas pulchre structuras dochimus ornat
Principium bachius erit: concludet iambus
Aut uice mutata nomen mutabitur uni
Pronus iambus erit cum finem creticus explet
Prima breuis: longæq; duæ breuis: ultima longa
Exemplumq; artis dabitur res publica nobis
Quam cicero casu genitio ponere gaudet
Hoc pede composito laudatur fama pedestris
Vt docet ausonius orator **T**ullius ingens
Omnis iste locis numerum pes efficit aptum
Longa breuem sequitur longam breuis adiice longam
Syllaba prima breuis cum syllaba longa secunda:
Tertia longa, breuis quarta, productaq; quinta
Tullius orator ceu multi dochimon ornat.

Item sic.

Creticus: atq; trochaeus erit qui claudere possunt
Aut spondeus inest nullo discrimine finis
Principioq; trochaon habes: in fine molossum
At finis bachius erit: breuis ultima claudet.
Longa sic an ne breuis nullum discrimen habetur.
Vt solet in metris doctus componere uates
Aut adlit numeris: pulcher bis sine trochaeus.
Sed magis erigitur spondeo clausula fortis.
Hanc docet eloquium summi Demosthenis artem
Spondeo narrare solent tibi rhetores acta
Quod grauis & tardus res gestas mentibus affert
Dactylicis certant pedibus qui currere possunt.
Dicimus egregios theopompi more labores
Et uitam insignem laudamus Isocratis artem
Hic stilus historiis: hic laudibus aptior haret.

De ambitu siue circuitu quem græci
dicunt
Dicere musa iubet: me dicere iussit Apollo
Circuitu' orator quid membris reddere debet

Vos phœbi comites animis hæc condite uestris
Et memores doctis componite mentibus artem :
Non unum natura dedit nos ferre laborcm
Legibus alterius quæ pulchras iunxerat artes .
Quattuor e membris plenum formare uidemus
Rhetora circuitum: sic ambitus ille uocatur:
Quattuor ex metris hunc uersibus alpīcis æquum .

De Genere iudiciale.

Judiciis pœona refert tibi Tullius aptum .

De Genere deliberatiōe.

Si quis rem dubiam deliberat armat iambus
Dactylus his causis tibi datur aptus utrisq;

De Theophrasto idē Rufinus metro sapphico sic:

Rhetoras pulchros theophrastus ornat
Membra dispergens bona dithyrambi
Fusa per artes. Anapæstus idem floret in arte.
Longior fluxit numeris per artes
Quem dedit nobis anapæstus ille
Claros hic locos: ille dithyrambi rhetores aptant

Ccicero de numeris oratoris sic dicit.

Insistit autē ambitus modis pluribus e quibus unum cū secuta Asia
maxime qui dichoreus uocatur cum duo chori extremi sunt .i. e sin/
gulis longis & breuibus . Explanandum est enim quod iam ab aliis
iidem pedes aliis uocabulis nominātur. Sed in orationis numero nī
hil cū tam uitiosum q̄ si semper est idem. Cadit autem per se ipse ille
præclare quo etiam facetas formidanda est magis. Quintilianus in
arte de numeris & structura Demosthenis sic dicit. Nam eo fit ut De
mosthenis secura uideatur compositio.

& illa. Quod ab uno quod sciā bruto minus probatur cæteris placet.

In alio sic?

Talia sunt Demosthēcis Τόγάρεῦ πράτητεν ποράθηκέσιν ἀφοράτη
Τοῦκακῶς φρονεῖν Τοῖσάνων Τοῖσ γίνεται Δεῖδη χριλαστῶν καὶ ἀν
ευΤούτον δυλενέσι γενέσαι τῶν Δεόντων

Et pene totū prīcipiū

Est & dochinius qui fit ex bacchio & iambo; uel ex sambo & cretico :
stabilis in clausulis & leuerus. Spondeus quoque quo plurimum est

In alio sic

Demosthenes usus Dic medes sic dicit in libro. xi. artis suæ. **I**git spō deus e duabus syllabis lōgis aptus ē clausulis: qualibus maxime De mosthenes utitur.

Habet enim grā ues sonos: hīnēq; sensus & clausulæ firmas sedes constituit recipu. cau fa & arma sumpli: & cſle pro nobis. Graior est autem longa syllaba præcedēt q̄ breui. **A**liter enim sonat arma sumpli: aliter pro nobis: Cicero ad Herennium in arte sic .

huiuscemodi trāſūctio quæ rem non reddit obscurā multum poterit cōtinuationes de quib; ante dictum ē: de quib; oportet uerba ſici ti ad poēticū extruere numerū. ut pſecte & ppolitiſſime poſſint eſte ab ſolute. **D**e nūcris. i. de ſtructuris: ſiue de cōtinuatione: ſiue de cōpoſi tione. Cicero ſicut dicit. Lōgissima ē igitur cōplexio uerborum quæ uelui uno ſpiritu poſt: ſed hic naturæ modus eſt: artis alius. **N**am quū numeri ſint plures: iambum & trocheum frequenter ſegregat ab oratore Aristoteles. Catule: ut qui natura tamen incurrit ipie in orationem & ſermonem p̄imarium: ſed ſunt inſignes percuſſiones eotū numerorum & minuti pedes: quare primū ad hercū nos dactylici & anapasti. & ſpondei pedem inuitat: in qua impune p̄gredi licet: du os dūtaxat pedes aut paulo plus nec plus: nec plane in uerſus: aut in ſimilitudinē uerſus incidiimus. **A**līa ſunt geminæ quib; hi tr̄cs he roici pedes i p̄cipia cōinuādoꝝ uerbor; ſatis de ore cadūt. Probat o aūt ab codē illo maxime: p̄eon q̄ eſt duplex. **N**ā aut a lōga orīt quā tres breues cōſequūtur: ut hāc uerba defiſite: icipite: cōprimite: aut a breuibus deiccps tribus extrema p̄ducta atq; lōga: ſicut illa ſunt do mērūt ſonipedes. Atq; illi philoſopho ordiri placet a ſuſcie p̄eone posteriorē finire. **E**ſt aūt p̄eon hic posterior nō ſyllabag; numero: ſed auriū mēſura qd acrius iudiciū & certius par ferē cretico: qui eſt ex lō ga & breui & longa. Quid perā p̄aſidii: aut exequar: quoque nunc. A quo numero exorſus ē Fānius. Si quirites minas illius: hūc ille clau ſulis his aptiorem putat: quē uult longa plerunq; ſyllaba terminare. Postea in eodem tertio hoc de oratore ſic dicit. **S**ed ſaſpe carpe da mē br̄is minutioribus oratio: quæ tamē ipsa mēbra ſunt numeris uincie da: neq; nos p̄eon, aut hercous ille conturbat. **I**psi occurſt. orationi ipli inq; ſe offerēt. & respōdebat nō uocati. Cōſuetudo modo illa ſit ſcribendi atq; dicēdi ut ſent̄tiæ uerbiſ finiātur. eotūq; uerbe ꝑ iūclio rā: cat a p̄ceris ac liberis maxime heroo: aut p̄eone priore: ſed uarie diſtincteq; cōſidat. notaſ cim maxie ſimilitudo in conuiſcendo. Et

si primi ac postremi pedes sunt hac ratione seruati: medii possunt late: modo ne circuitus ipse uerborum sit aut breuior q̄ res expectat: aut longior q̄ uires atq; anima patiatur. **C**lausulas autem diligentius etiā seruandas esse arbitror q̄ superiora qd i his maxime perfectio atq; absolutio uideatur. **N**am uerlus atque prima & media & extrema pars attenditur qui debilitatur i quacūq; parte titubatum est. **I**n oratione autem pauci prima cernunt: postrema pleriq;: quoniam apparent & intelliguntur. **V**arianda sunt ne aut animorum iudiciis repudientur aut aurium facietate. **D**uo enim aut tres fore sunt extremi seruandi & uocandi pedes: si modo non breuiora & præcesserint superiora, quos aut coreos: aut heroos: aut alternos esse oportebit. **A**ut in pōcone illo superiore quem Aristoteles probat: aut ei pari cretico horum uicissitudinēs efficient: ut neque ii facientur. qui audiēt fastidio similitudinis nec nos id quod faciemus opera dedita facere uideamus. postea sic uerum ut in uerlu uulgas si est peccatum uidet: sic quicquid in nostra oratione claudicat sentit. sed pōrētē non ignoscit: nobis concedit. **T**a citi tamen omnes non esse illud quod diximus aptum perfectūq; cernunt: **I**dem. **M.** Cicero in oratore de pedibus. & numeris incisorū. i. ἔγκεκον & μένων & membrorum. idest κώλων & ambitum sive circuitum. idest περιπόλον sic dicit. Apud græcos quidem iam anni quadrangenti sunt prope cum hoc probatur: nos nuper agnouimus: postea sic. **Q**uod si aures tam inhumanas: tanquam agrestis habent ne doctissimorum quidem eos mouebit auctoritas. **O**mitto Isocratem. discipulosq; eius Euphorum & Naucratem quāquā orationis facundæ & ornandæ auctoriis locup̄ etissimiq; ipsi oratores esse debent. **S**ed quis hominum doctior acutior quis inter ebus uel iueniendis uel iudicandis acrior Aristotele fuit? quis porto Isocrati aduersus ifensus: si igitur uersum in oratione uerat esse: numerū iuber: eius auditor Theodotes in primis ut Aristoteles saepe significat politus scriptor atq; artifex hoc idem sentit & præcipit. Theophrastus uero eisdē de rebus etiam accuratius. **Q**uis ergo istos ferat qui hos auctores nō probent: nisi omnino hac esse ab iis præcepta nesciant. **I**n alio loco. sic dicit. **F**init omnino numerus a primo: tum incitatus breuitate pedum tum p̄ceritate tardius: cursum cōtentioēs magis requirunt: expositiones regē tarditatē. **I**n alio sic. **C**ur de pfugis nostris copias cōparant contra nos. Sunt illa duo prima quā comata graci

oo

uocant: nos incisa dicimus, deinde tertium colon illi: nos membrum: sequitur
non longa. Ex duobus enim ueribus, i.e. membris perfecta comprehensio
est; & in spondeo cadit. Et crassus quidem sic plerumque dicebat. Idque ip-
sum genus dicendi maxime probo. Sed quae uicissim aut membrati of-
ferunt: ea uel aptissime cadere debent ut est. Apud me tibi domus de-
erat: at habebas. pecunia superabat: at egebas: haec incise dicta sunt:
quattuor autem membratim quae sequuntur: incuristi: amens in colu-
nas alienas: insanasti. Deinde omnia tamquam crepidine quadam comprehen-
sio est largiore sustinens: depressam cunctam: iacentem domum: pluris
quam te & fortunas tuas estimasti. Dichorao finitum: aut spodis pro-
ximum illud. Nam his quibus ut pugnaculis uti oportet. breuitas fa-
ciet & ipsa liberiores pedes. Saepem enim singulis uterum est plerumque
binis: & utrisque addi pars pedis potest non fere ternis amplius inuer-
sim autem & membratim tracta oratio in ueris causis plurimum ualeat.
Maximeque eius locus quem aut arguas aut refellas ut nos in cornelia/
na secunda. O callidos homines. O rem excogitatam. O ingenia metu-
enda membratim adhuc & incisim diximus. Rursus membratim testes
dare uolumus. Extrema sequitur comprehensio sed ex duobus membris
qua non potest esse breuior quemque quam numerum refellit ita nos esse factu-
ros: nec ullum genus dicendi est. aut melius aut fortius binis aut ter-
nis ferire uerbis nonumquam singulis paulo alias pluribus interque variis
clausulis se interponit raro numerosa comprehensio.

Item sic dicit **N**anquam illud ego assentior Theophrasto
qui putat orationem quae quidem sit polita atque facta. g: non astricte sed
remissius numerosam esse oportet. Eteni sicut ille suspicatur post ana-
paeus procerior quidem numerus effloruit inde ille licetior & diuitior
fluxit dithyrambus cuius membra & pedes ut ait idem sunt in omnibus
cupleti oratione diffusa. **I**dem Cicero in bruto sic. Extitit igitur iam
senibus illis quod paulo ante diximus Isocrates cuius domus cuncta
gratia quasi ludus quidam patuit: atque officina dicendi: magnus ora-
tor & perfectus magister: quamquam forensi luce caruit: intraque parietes
aluit enim gloriam quam nemo meo iudicio est poeta consecutus: is & ip-
se scripsit multa praeclare & docuit alios: & quum cetera melius est
quam superior. **T**u primus intellexit etiam in soluta oratione dum uerbu-
m effugeret modum tamen & numerum quedam oportere seruari. An-
te hunc enim uerborum quasi structura & quaedam ad numerum conclusio nulla
erat non apparebat ea dedita opera esse qualitatem. Quae forsitan laus sit;

uerūtamen natura magis tūc. casuq; nōnūquā haud ratione aliqua.
aut ulla obseruatiōe siebat: Flu. Solipater charisius de numeris sic dis/
cit Bacchiacū metrum tale est. Bacchare : lætare prasente Froncone
hoc uidet ad personā conuenire. Et sane multis pedibus in oratione
utimur licet stulti potent liberum a uinculis pedum sermonē profas
esse debere. Cicero de numeris sic dicit. Versus enim illi ueteres i hac
soluta oratione p̄pemodum hoc ē numeros quosdam nobis esse ad/
hibendos putauerunt postea sic. Idq; princeps Isocrates istituisse ferūt
ut inconditā antiquoꝝ dicendi cōsuetudinem delectationis: atq; auri
um causa quēadmodum scribit discipulus eius Naucrates numeris
astringeret. Namq; hæc duo musici qui erant quōdam : Item poetæ
machinati ad uoluptratem sunt uersūm. atq; cantum : & ut uerborū
numero: & uocum modo & delectatione uincerent aurium facietatē.
Hæc igitur duo uocis dico moderationem: & uerborum conclusionē
quo ad orationis sceueritas pati posset: & a poetica ad eloquentiam
tradicenda deduxerunt. In quo illud est uel maximum. q; uerlus in
oratione si efficitur coniunctione uerborum uitium est: & tamen eam
coniunctionem sicuti uersum numerose cadere & quadrare: & perfici
uolumus. Neq; est ex multis rebus qua magis oratorem ab imperito
dicēdi ignaroꝝ distinguat. Idem Cicero. Nam etiam poetæ quæstio/
nem attulerunt: quid nam eslet illis q; ipsi orbe different ab oratori/
bus: numero maxime uidebantur antea: nunc apud oratores iam ipse
numerus concrebruit. Quicquid enim est quod lub aurium mensurā
aliquam cadit etiam si abest a uersu nam id quidem uitium orationis
est. Rythmus numerus uocatur inter græcos & latinos: itaq; uideo
uisum esse nonnullis Platonis & Democriti locutionem: & si absit a
uersu: tamen quod incitatius feratur & clarissimis uerborum lumini/
bus potius poema putandum q; Comicorum poetatum apud quos
nisi quod uersiculi sunt: nihil est aliud quotidiani dissimile sermonis
Creticum qui ex longa & breui: & longa si sequatur spōdeus uel tro
chaeus bonam compositionem facere dicunt. Quousq; tandem abute
re catilina patientia nostra: duo extremi pedes sunt creticus & spon/
deus: idem multa dicit: de compositione & numeris & pedibus orato/
ris ut Cicero dicit isti scripserunt apud græcos thrasy machus: Nau/
crates. Gorgias. Ephorus. Isocrates. Theodectes. Aristoteles. Theo/
dorus. Bizantius. Theophrastus Hieronymus. Latine de numeris hi
Cicero uictorinus. Eusebius. Terentianus. Varro. Probus. Charisius

oo ii

Diomedes: Quintilianus: Donatus: Servius. **N**ā qui Isocratē mirantur hoc in eius sumis laudibus sequitū quæ verbis solutis nūeros primus adiunxerit. Cum enī uideret oratores cū secueritate audiri: pccetas autem cū uoluptate: tum dicitur numeros fecutus quibus etiā in oratione ueretur: tum iocunditatis causa: tum ut uarietas occurret faciet: quod ab his uere quidem ex pte non totum dicit. Nam in eo generere Isocritus uersatum Isocratēm cōfitendum est.

princeps inuenienti fuit Thrasymacus cuius omnia nimis extat scripta numerose: naua ut paulo ante dixi paria paribus adiuncta & similiter definita Itē contrariais plata contraria: quæq; sua sponte si id nō agas cadūt plerūq; numero sc: gorgias iuenit: sed his ē usus itēperatiuus: Quod autem est genus ut ante dictū est: ex tribus partibus collocationis alterum eorum uterq; eorū Isocratem præcurrī atate: ut ille eos moderatione non inuentione uicerit. Est autē ut in trāsterendis faciendisq; uerbis tranquillior sic in ipsis numeris sedator. Gorgias autem audiōr est nominis eius & eius leuitatibus: sic enī ipse censet insolentius abutitur: quas Isocrates: cū tamen audisset adolescens etiā in thessalia senē iam Gorgiam moderatius temperauit: Sed hos cū in clausulis pedes nominō: non loquor de uno pede extremito adiungo quod minimum sit proximū superiore: sāpe etiā tertium: ne iambus quidē qui est e breui & longa aut par chorao qui habet tres breues. Throchæus spacio par non syllabis: aut etiam dactylus: qui est e longa & duabus breubus si ē pximus a postremo: parū uolubiliter puenit ad extremū: si est extremus choraeus aut spōdeus Nunq; enī interest uter sit eorū i pede extremo: sed tidiē tres pedes male cōcluduntur: si quis eorū in extremo locatus est nīl pro cretico postremus est dactylus. Nihil enim interest dactylus sit extrēus an creticus: qui postrema syllaba breuis an longa sit ne i cursu quidē refert. Quare etiā pccona qui dixit arctiorē in quo esset lōga postrea uidet pagi: quoniā nihil ad rē est postrema breuis an lōga sit iā pccon quod plures habet syllabas nūerus a quibusdā nō pes astimet. Idē Cicero i dialogis de.r.p. multa dicit referēs asianos oratores ditrochao clausulas terminare.

Terentianus de cretico hoc ē de amphimacro pede sic dicit optimus pes: & melodis & pedestris gloriæ.

Plurimum orantes decebit quando penultimo optinet

Sedem beatam: terminet si clausulam:

Dactylus: spondeus una nec trochaicum respuo
Bacchios: unoſq; fugito: nec refellas tribrachum:
Nam solet longam trochaicuſ in duas breues
Vnde & appellant trochaicum quem uocamus tribrachum
Plenius tractatur istud proſa rhetorum.
Pompeius melſalinus de numeris & pedibus oratorum ſic dicit.
Cicero ſpōdeū iſiſis idoneum putat: qui aut paucitatē pedū grauitate ſua & tarditate cōpensat. Dochimū aptum dicit quo uis loco eſſe: dū ſemel ponatur quoniā cōtinuitas nūc asperū efficiat. Ditrochaeum quoq; præclare cadere palmā de omnibus creticō tribuit. Idē de ſalustiana cōpositione ſitie nūero & ſtructura ſic dicit. Numero ſic uidet ſalustiane periodi nūeros inſpiciamus. Res populi. dactylus lironi marco tres ſpōdci lepida anapæſtus quinto catulo. Spondeus anapæſtus cōſulibus pœon primus ac deinde. Dichoræus ſiue ditrochæus militi: dactylus ad omni creticus gestas. Spōdeus cōposui cho ryambus ex longa & breui: & breui & ionga.
Qua si uero trahamus ſuſrit Demosthenes cuius non tam uibrarent fulmina illa niſi numeris contorta ferrentur.
Creticus aut ſpondeus erit pœon ue ſupremus
Temporibus ue pares hos omnis reddere poſſunt
Principia & finem: & medium tibi dachimus ornat
Dactylus atq; trochaicuſ adeſt uel cursor iambus
Soluere ſeu longas malis ut ſyllaba crescat
Partibus in cunctis qui ponitur ante ſupremum
Rethoricis aſiā placuit biſ fine trochaicuſ
O. M. drufe patre appello haec quidē duobus in his pedibus inciſim deinde mēbratim: Tu dicere ſolebas ſacrā eſſe. r. p. haec itē mēbra ter nis: post ambitus. qui cūq; uiolasset ab omnibus eſſe ei pœnas pſolatas. Dichoræus. Niſil enim ad rē extrema illa: lōga ſit an breuiſ: de ide patris dictū ſapiens temeritas filii cōprobauit hic dichoræus: Tā tus clamor cōtiōis excitatus eſt: ut admirabile eſſet Quāro nōne id nūerus effecerit uerborū ordinē. Immo fac ſic: Cōprobauit. filii temeritas iā niſil erit & ſi temeritas ex tribus breuibus & lōga ē quē Aristo telcs ut optimū probat.
Clausulae plures qua numeroſe & iocūde cadūt. Nā creticus qui ex lōga & breui & lōga & eius aequalis pœon qui ſpacio par ſyllaba longior: qui cōmodiſime putat in ſolutā orationē illigari: cū ſit duplex

nā autē lōga ē & tribus breuibus: qui numerus i primo uiget: iacet in extremo aut e totidē breuibus & longa quē optime cadere censem ueteres ego nō plane reuicio: sed alios antepono. **Nā** spondeus est quidem funditus repudiandus: & si quod est e longis abiectione uidetur & tardior: habet tamen stabilem quēdam & nō expertem dignitatis gradum. **In** incisionibus uero multo magis & **in** membris paucitatē enim pedum grauitate sua & tarditate compensat.

Cicero in exhortatione sententia clausulaq; ponēda modo ditrochā um probat pedem: modo pœona primum aptum incipientibus modo pœona quartum finientibus congruum: modo dochitum ex breui & duabus longis & breui & longa cuius exempla posuit amicos tenebas: modo amphimachrum pedem: & rursus modo dactylum modo anapæstum modo dithyrambum laudat. **T**rochæus & pœon tertius faciet illam structuram tullio peculiarem uideatur esse.

Iam pœon q; plures habet syllabas quā tres numerus a quibusdā nō pēs habetur noīatus est quidem: ut inter ones constat inter antiquos Aristotelem & Theophrastum Theodoctem ephorum unus ap̄tissimus orationi uel orienti uel mediæ: putant etiam cadenti quo loco mihi uidetur aptior creticus. Dochimus autem e quinq; syllabis breui duabus longis breui lōga hoc ē amicos tenes quo quis loco aptus ē. Iambus enim frequentissimus est in eis quæ demissio atq; humili sermone dicuntur: Pœon autem manu in amplioribus: in utroq; dactus Iaſaq; in uaria & perpetua oratione hi sunt inter le miscendi & temperandi. Item Cicero ad herennium in arte rhetorica de mēbro. i. Membra orationis appellat res breuiter absolutas. siue rectius demonstratione sententia quæ de nouo alio membro oratiōis excipitur. hoc pacto: & inimico proderas id est unum qđ appellamus membrum: Deinde hoc excipiatur oportet altero & amicum laudebas: ex duobus membris: hæc exornatio potest constare sed commadissime & absolutissime.

est qui: ex tribus constat pacto: hoc & inimico proderas. & amicum laudebas: & tibi non consulebas. Item nec rei publicæ consuluisti: nec amicis profuisti: nec inimicis restitisti.

10

MNIA NOMINA QVIBVS LATINA VTI

tur eloquentia: quinq; declinationibus inflectunt
qua ordinem acceperunt ab ordine uocalium sor-
mantium genitiuos. Prima igitur declinatio est cu-
ius genitiuus singulatis in æ diphthongon desinit
ut hic pœta huius pœtæ. Secunda declinatio ē cu-

ius genitiuus singularis in i productam desinit: ut

hic doctus huius docti. Tertia in us breue. ut hic pater huius patris;
Quarta in us producta: ut hic senatus huius senatus. Quinta i ei di-
uisas syllabas: ut hic meridies huius meridiei. Habet ergo primæ de-
clinationis nominatiuus litteras terminales duas a & s. Terminatio-
nes uero tres a as es pductas. ut hæc syllaba huius syllabæ: hic æne-
as huius æneæ: hic anchises huius anchitæ: In a de clementia seu græ-
ca sint leu latina: masculina seu foeminina uel cōmunita: primæ decli-
nationis sunt. ut hic cythanista huius cytharista: hic scriba huius scri-
ba: hæc calliopea huius calliopeæ: hæc regina huius reginæ: hic &
hæc aduena huius aduenæ. Excipiunt nouem mobilia nomina: una
ulla nulla lola tota alia utra neutra altera: quæ declinationē pnomi-
num habent in ius terminantiū genitium: quomō ea quæ composi-
ta sunt: ut aliqua nequa siqua. Neutra uero in a græca tertia sunt de-
clinationis: genitiuus enim græcus tos i tis cōuertit apud nos ut hoc
pœma huius pœmatis: hoc emblematis: hoc toreuma hu-
ius toreumatis. Litteræ uero nomina indeclinabilia sunt: tam apud
græcos q; apud latīnos: & neutra: ut alpha beta a b: in as uel i es græ-
ca: quæ apud græcos in ol diphthongon terminant genitiuū: primæ
sunt declinationis: ut anchises huius anchitæ: & γχιστος & γχιστος: hic
lysias huius lysiæ: Λυδιας Λυσιου: hic æneas huius æneæ. Αινελιας.
Αινελιου: hic priamides huius priamida. πριαμιδα. Διαδιπριαμιδα. Scic
dū est autem q; si patronymicorū formæ inueniantur propria nomia
secundum tertiam magis ueteres declinationem proferunt: ut hic tu-
cydides huius tucydidis: hic euripides huius curipidis: Similiter p/
scrunt barbara nomina eiusdem terminationis: tigranes huius tigra-
nis. hic mitridates huius mitridatis: hic ariobarzanes huius ariobar-
zanis: & in aliis tamen quibusdam græcis auctoritate idem fecisse in-
ueniuntur: ut hic orontes huius orontis. Secunda declinatio habet
tres terminales litteras r s m: terminatiōes uero lex: er ir ur us eus um
ut sacer sacri: uir uiri: satur saturi: magnus magni: tydeus tydei: item

oo iiiii.